

[Thisted Knudsen.]

stemmeberettigede. Det vil sige, at vi har det særsyn, som også er blevet fremhævet under denne debat før, at der findes vælgere, der har indflydelse i amtskommunen, men de har den særstilling, at de under den nuværende beskatningsform aldrig kan komme til at betale skat til amtskommunen. Man har altid i dette ting hævdet, og sikkert med rette, at ret og pligt bør følges ad. Men med den nuværende beskatningsform har man i virkeligheden på en ganske ny måde fået en privilegeret vælgerklasse.

Den højtærede indenrigsminister ved lige så vel som jeg, idet vi jo beskæftiger os med sygehusvæsenet, at der i dag stilles de allerstørste krav til sygehusene. De skal moderniseres, de skal have flere læger, og alt det nye, der kommer frem, skal de have med. Vi er her i Danmark enige om, at vi skal have det allerbedste sygehusvæsen, og vi er også enige om, at uanset om man har råd til det eller ej, skal enhver have mulighed for at blive indlagt på et offentligt sygehus og få den bedst mulige behandling. Herom er vi enige. Men sådan som vort hospitalsvæsen i dag er bygget op, er det i meget stort omfang en social institution, og det er derfor ganske urimeligt, navnlig da man står overfor disse moderniseringer af sygehusvæsenet, at man udskriver broderparten af udgifterne hertil på fast ejendom og i hovedsagen på landbruget. For mig er det ikke afgørende, at problemet løses på den af mit parti foreslåede måde — iøvrigt har ordføreren for forslagsstillerne (Arnth Jensen) også erkendt, at det ikke var afgørende for partiet. Det afgørende er, at der, allerede inden ny skatteudskrivning finder sted, findes en anden ordning — lad den så være af foreløbig karakter, lad så være, at staten overtager en endnu større part af sygehusudgifterne, der efter min opfattelse er det væsentlige. Det, man må tilsigte, er allerede nu — ikke mindst efter det, der er sagt på rigsdagen i denne sag — at skabe en ordning, der betyder, at den amtskommunale beskatning kommer mere i overensstemmelse med retfærdighed og billighed og, jeg fristes til at føje til, med offentlig velanstændighed.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg tror ikke, der er grund til, at vi forlænger denne debat så forfærdelig meget. Jeg skal indskrænke mig til at gøre nogle ganske få bemærkninger.

Jeg forstår ikke, at den ærede ordfører for forslagsstillerne (Arnth Jensen) stadig argumenterer, som om alle amtets udgifter

betaltes af ejendomsbesidderne. Senere i sit indlæg modsagde det ærede medlem sig selv, og det er jo — som også fastslået af andre ordførere — gang på gang fremdraget, også af mig, og fremdraget i pressen og på anden måde, at den påstand, at alle udgifter i amtet betales ensidigt af ejendomsbesidderne, er urigtig. Den kan man godt holde op med at fremsætte; vi må holde os til det, der reelt foreligger. En væsentlig del af amtets udgifter dækkes nemlig på anden måde end af ejendomsbesidderne. Sygehustilskuddet er en ret væsentlig del af amtets indtægter; det har været en stadig stigende indtægt, og beløbene indkommer på anden måde end gennem grundskyld og ejendomsskyld; også de, der betaler personlige skatter, må bidrage. Den argumentation må man altså høre op med. Noget tilsvarende gælder også for motorafgifterne; dem er der også andre, der er med til at betale.

Jeg må fremdeles hævde, at det ikke er forsvarligt at gennemføre en ændring som den foreslåede i skatteudskrivningen til amterne på en tid, da der sidder en kommission, som har foretaget en meget grundig undersøgelse af alle disse problemer og er ved at slutte sit arbejde og formentlig vil afgive sin betænkning i løbet af meget kort tid. Hvis man i skattekommissionen finder ud af, at der må en anden fordeling af byrderne mellem kommunerne og staten til, vil det være urigtigt at foregribe begivenhedernes gang, som man her foreslår. Den ærede ordfører for forslagsstillerne hævdede, at der ikke er foregrebet noget med dette lovforslag, men hvor ved det ærede medlem det fra? Det ærede medlem ved ikke noget som helst sikkert om, hvorledes dette lovforslags gennemførelse vil virke. Der er ikke tale om en skattelettelse, men om en overflytning af skatter, og det er meget muligt, at mange små ejendomsbesiddere ikke vil få megen glæde af det ærede medlems forslag; for det er højst sandsynligt, at de vil komme til at betale mere i personlig skat, end de bliver lettet for i amtsskat. Derfor er der grund til, at vi får en virkelig undersøgelse af, hvordan denne skatteoverflytning vil virke, hvem der får lettelse, og hvem der kommer til at betale forøgede skatter i form af højere personlig skat. Jeg skal gerne gentage, hvad jeg har sagt tidligere, at det er min opfattelse, at når skattekommissionen er færdig med sit arbejde, vil man også komme ind på ændringer i amtsbeskatningen, men det vil ikke være forsvarligt på det foreliggende grundlag at gennemføre lovforslaget.

Det ærede medlem hr. Axel Sørensen øn-